

4921. Beh. af Forf. indeh. et Tillæg

til Lov vedrørende Kirkesyn osv. 4922

Bei, at gaa. Det er dog langt naturligt, at man fra først af tager Menneskene, som de nu engang ere, og siger: Forholdet maa indrettes ad Frivillighedens Bei, hvilket ganske vist er det Naturligste og Anseligste, men hvis dette ikke slaar til, maa Kommunen tilskyde det. Derige. Alt det som ikke benytte Kirken, kunne gjøre Indsigelse mod, at betale dette lille Tilfud, deraf tror jeg ikke, at der vil opstaa betydelige Vanskeligheder. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3, har jeg Intet, at bemærke. — Hvad Forslaget under Nr. 4 angaar, da skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at jeg under 2den Behandling er indværet om, at dersom man virkelig vil, at der skal ydes Vægt og Arbejde, til de her omhandlede Foretagender, var det ikke nok, at man undlod at udtale sig derover, men jeg maa blot forvare mig imod, at det skulde have været min Mening, at det var det retteste og vigtigste, udtrykkelig at foreskrive, at der ikke skulde ydes Vægt og Arbejde, dette var ikke min Mening. Skulde jeg sige min Mening om, hvad der er rettest, maa jeg sige, at det Vigtigste er, at det ikke alene foreskrives, at der her som ellers skal ydes Vægt og Arbejde, men at der tillige, hvor det er afsløst fra Kommunen, der hverves et saadant Tillæg for Eiendeeieren under Hensyn til de nye Forpligtelser, der paalægges ham, som vil sætte ham paa det samme Standpunkt, som han vilde have staaet paa, hvis de nye Bestemmelser havde været tilfede, førend Afsløsningen fandt Sted, da denne jo saa vilde være være bleven foretagen saaledes, at man tog Hensyn til den større Forpligtelse, som i saa Tilfælde vilde have paahvilet Eiendeeieren. — Jeg indrømmer naturligvis, at dette kan være forbundet med nogen Vanskelighed, og jeg kan derfor vel forstaa, at man er kommen til det Simple, hvad Redaktionen angaar, at man blot siger, at til disse Arbejder kan Eiendeeieren ikke kræve Vægt og Arbejde af Sognebeboerne. — Hvad der i denne Henseende er nogen Beroligelse for mig er den Bestemmelse, der findes i § 9. Da Afsløsning allerede har fundet Sted paa mange Steder, vilde det være misligt, hvis der alene kom til at staa, at der skulde ydes Vægt og Arbejde, uden at det blev tilføjet, at der skal ydes Vederlag, hvor Arbejdet er bleven afsløst; men naar der blot kommer til at staa, at der slet ikke skal ydes Vægt og Arbejde, vil dette overmere forhøje Eiendeeierens Forpligtelse. Der er jo imidlertid Noget, som i saa Henseende kan hjælpe paa Vanskelighederne, og det er, at det er overladt til Ministeren at tage Hensyn til, at Forpligtelsen paa et

8de Mai.

eller andet Sted kan blive særdeles byrdefuld. — Hvor stor Byrden vil blive, afhænger naturligvis af de Krav, der gjøres, og den bliver jo større for dem, som ikke har Vægt og Arbejde, men herpaa kan der dog for en Del raades. — Ved Bestemmelsen i § 9. — Hvad Uendringforslaget under Nr. 5 til § 7 angaar, da forundrer det mig, at det er de Medlem for Prestes Amt (Bojsen) kunde have noget at indvænt imod det. — Jeg tænkte mig, at man var enig om denne Bestemmelse, thi det forekommer mig, at de i sig selv er naturlig og billig; saa snart den kom for mit Dre, erkendte jeg strax for mig selv det Rimelige og Billige deri. Det staaer for mig aldeles klart, at man ikke kan drage nogen som helst Sammenligning mellem det Tilfælde, at Private eier Kirken, og det at Kirken eier sig selv, men dette skal jeg ikke videre gaa ind paa. Det kan jo ikke negtes, at naar Kirken, som det hedder, eier sig selv, synes det at være den første og naturlige Opgave, at den gennem dens Midlem indskibes tilveje det, som man til at enhver i Lidensanser jo for, at den være hensigtsmæssigt og nødvendigt til, paa rette Maade at benytte Kirken. Den Bestemmelse, der skrives om i § 9, angaar, at Tilfuddet til disse større Kirkebygninger, kan jeg ikke paa nogen Maade finde, indeholder nogen Vanskelighed, og dette er jo ogsaa nu tilbørlig blevet berørt af den allerede Nævnte. De fleste og rigeste af de Kirker, hvorom der her er Spørgsmaal, have jo allerede stiftet sig de Behovsmæssigheder, der i saa Henseende kunne ønskes, fordi man sandt det saa aldeles naturligt, at de bleve forhøvede dermed; for de andre ere jo de Udgifts, der her er Spørgsmaal om, — det Mindste, naar man bliver indenfor dette Lovforslags Omraade — forholdsvis saa ringe, at de allerede af den Grund ikke ville kunne komme til at spille nogen Rolle, hvor der er Tale om at afdrage og forrente. — Laan til nye Kirkebygninger. Men som det ogsaa blev bemærket, er Forholdet jo ordnet saaledes, at Bidragene til Kirkerne først kommer frem, efter at Ministeriet har sanktioneret Anvendelsen af de Midler, der haves, og skulde der — hvad der efter min Mening ikke er den sjævneste Sandsynlighed, for — opstaa Spørgsmaal om, at man ikke havde tilstrækkelige Midler til at afdrage og forrente de optagne Laan, og skulde der virkelig kunne remederes derpaa ved at udflyde Udgiften til disse Rættelovne, som der her er Spørgsmaal om, saa er det klart, at man ikke kan gaa ind paa denne; men man kan ganske sikkert stole paa, at der i denne Henseende ikke vil opstaa nogen-